

INTERVIEW MET MARCO KUNST

'Ik schrijf voor kinderen, jongeren en volwassenen: avonturenromans, fantasy en science fiction, historische romans, kolder en verhalen die (bijna) waargebeurd zijn. Ik schrijf omdat verhalen de wereld zin, kleur en betekenis geven én omdat het vaak leuk is om te doen – en soms is het zwoegen ;-). Ik schrijf omdat ik van taal hou, van woorden, klanken, zinnen en alles wat ze op kunnen roepen.' Aan het woord is Marco Kunst (1966), auteur van onder andere *Het verlangen van de prins*, *Offline* en *Patroon*. Voordat Marco schrijver werd, gaf hij les aan verschillende kunstacademies over de aard van creatieve processen. In die lessen combineerde hij filosofie, psychologie en elementen uit de kunstgeschiedenis. En weer daarvoor studeerde hij filosofie, en dat lees je terug in zijn verhalen.

Waar haal je je inspiratie voor het schrijven vandaan?

Mijn boeken komen voort uit beelden en herinneringen die spontaan bij me opkomen: ik zie een scène, landschap of gebeurtenis voor me en weet dat ik daar een verhaal over moet schrijven. Op de een of andere manier bevat dat droombeeld al het gevoel, de sfeer en de kern van het boek waar ik dan aan begin.

Hoe ging dat bij *Patroon* dat onlangs verscheen?

Ineens was ik in gedachten op een bepaald strand in het noorden van Californië. Ik bezocht die plek in het echt toen ik een jaar of vijftientig was. Ik had heel Amerika doorkruist van oost naar west, en dat strand voelde voor mij als het einde van de wereld: hier hield Amerika op, hier hield de wereld op. Ik bouwde er een vuurtje en zat daar urenlang, met uitzicht op de eindeloosheid van de Stille Oceaan. Ik beleefde er tegelijk een enorm gevoel van vrijheid én van noodlot, alsof mijn leven al vastlag en ook nog helemaal openlag. In *Patroon* heb ik geprobeerd dat dubbele gevoel te onderzoeken door het op de spits te drijven: in dit verhaal is het niet zomaar een droom of gevoel maar draait het om leven en dood.

Wat maakt dit boek zo bijzonder?

Patroon gaat over noodlot, vrijheid en verantwoordelijkheid: begrippen waar filosofen honderden boeken over vol hebben geschreven. Ik hoop en denk dat ik in het verhaal over Mylo veel van die filosofische gedachten voelbaar heb gemaakt. Het draait niet om abstracte argumenten, maar gaat over de vragen, twijfels, hoop en wanhoop van een jongen die onderdeel is van een reeks verschrikkelijke gebeurtenissen.

Wat wil je met dit boek zeggen?

Als ik dat verklap, geef ik de plot weg! Maar gelukkig gaat het in dit verhaal niet alleen om Mylo's conclusie. Misschien vind ik het nog wel belangrijker als de lezer zich afvraagt hoe zij of hij over de ervaringen en belevenissen van Mylo (en die van zijn opa) wil oordelen. En wat zij of hij onder dezelfde omstandigheden zou denken en doen.

Waarom heb je voor dit vak gekozen?

Verhalen mogen overal over gaan: ieder land, iedere tijd, ieder personage, iedere vraag, ieder dilemma. Ieder idee dat bij me opkomt mag ik uitwerken tot een boek, en tijdens het schrijven moet ik mijn verbeelding zo krachtig en precies mogelijk inzetten. Ik moet al die plaatsen, personages en gebeurtenissen tot leven wekken. Daarin komen totale vrijheid, wilde verbeelding én scherpe nauwkeurigheid samen – en dat is precies wat ik er mooi aan vind.

Wat wilde je vroeger als kind worden?

Als kind wilde ik onder andere archeoloog worden, bioloog, ontdekkingsreiziger, kunstenaar, astronoom en tijdreiziger. Maar ook chef-kok, trouwens. Het beroep van schrijver combineert deze verlangens voor mij het beste (alleen dat koken, dat doe ik meestal aan het einde

van de dag ná het schrijven, want dat is toch echt wel iets anders).

Wat zijn je plannen voor de nabije toekomst?

Ik werk altijd aan meerdere boeken tegelijk. Op het moment schrijf ik aan een verhaal dat na de klimaatverandering speelt, over twee-, driehonderd jaar. Daarnaast is er een soort sprookje dat langzaam rijpt in mijn gedachten, en de eerste ideeën voor een verhaal over verwondering dienen zich aan. In al die verhalen speelt de zee een grote rol. Het is dan ook niet voor niets dat ik nog een keer op reis wil naar dat strand in Californië, waar alles eindigde en begon.

